

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 51

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 31 de juliol del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació del Projecte de llei RGE 6014/12, de concessió d'un crèdit extraordinari per poder atendre despeses inajornables amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'exercici del 2012.

2010

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Debat i votació del Projecte de llei RGE 6014/12, de concessió d'un crèdit extraordinari per poder atendre despeses inajornables amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'exercici del 2012.

Si els sembla bé començarem la primera sessió plenària extraordinària que correspon al debat i la votació del Projecte de llei RGE núm. 6014/12, de concessió d'un crèdit extraordinari per poder atendre despeses inajornables amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'exercici de 2012.

Procedeix el debat i la votació de les esmenes RGE núm. 6241/12 i 6242/12, presentades per 39 diputats de la cambra.

Intervenció per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar les esmenes, la Sra. Joana Lluïsa Mascaró. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que en el plenari passat va quedar clar per què presentàvem aquestes esmenes, una és per llevar un trosset de l'exposició de motius perquè entenem que l'exposició de motius no ha de servir per pegar-se bufetades els uns als altres sinó per explicar el contingut de la llei, i a la llei, que, com bé saben, no ens agradava gaire, però el fet de poder introduir uns mínims de transparència, que el Govern mensualment ens remeti aquest informe, nosaltres donàvem suport a la lectura única, i el Partit Popular acceptava aquesta transparència. Per tant, jo crec que ja queden defensades en els seus termes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Intervenció del diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer per defensar les esmenes. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria agrair al Sr. Barceló i al seu grup la possibilitat de signar aquesta esmena que em permet avui defensar-la i al mateix temps poder fixar posició al voltant d'aquesta llei.

Vull dir-los que pens que és una esmena assenyada que donarà més transparència a la gestió del Govern. Jo crec que el Govern no ha de tenir por de venir al Parlament i retre comptes d'un tema tan important com és la seva gestió econòmica, però és difícil, és difícil només defensar l'esmena sense entrar una mica en el fons del contingut.

És a dir, sense cap dubte ni un avui som aquí perquè som fruit del passat, no queda més remei que repassar el perquè d'aquesta situació i el perquè d'aquest crèdit extraordinari i sense cap dubte jo crec que avui hi hem d'estar d'acord.

Les administracions públiques estam davant una situació delicada i molt complicada, cercar culpables crec que avui no és la solució al problema i molt manco és el que cerquen els ciutadans, però també és important saber que tots són responsables. És a dir, aquesta herència rebuda possiblement sigui fruit d'una gestió del passat, però també ja duim un any de govern i els ciutadans esperen aquestes solucions. Totes les administracions públiques avui tenen dificultats per pagar els proveïdors, però crec que és de justícia que el Parlament de les Illes Balears avui, tots els diputats, aprovin aquestes mesures que faran possible que aquests proveïdors que han volgut fer feina amb l'administració pública rebin el que és de rebut.

Vèiem ahir el conseller de Salut i Serveis Socials que s'alegrava de posar doblers damunt la taula per al tema de serveis socials. Els ajuntaments no cobren des de desembre de 2010. Per tant, jo crec que és necessària aquesta injecció de liquiditat als comptes públics i, per tant, avui ens alegrem que això faciliti que el Govern pugui fer la gestió, difícil gestió i difícil papereta, però jo crec que no basta, crec que avui arreglam un problema, però crec que la gestió econòmica del Govern té més buits que aquest. Per tant, avui donarem suport a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. L'esmena que presentam avui, conjuntament amb els diputats del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca i també amb el vot del Sr. Pastor, és fruit del consens i de l'interès mutu per millorar el text del projecte de llei de concessió d'un crèdit extraordinari per poder atendre despeses inajornables amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'exercici 2012, tal com diu el títol d'aquest projecte de llei. Una esmena que garantirà la transparència i el control d'aquest procés permetent que la Comissió d'Hisenda i Pressuposts conegui i debati l'aplicació del fons aprovats amb caràcter mensual. Estam convençuts que aquesta esmena millora el text i ajuda a eliminar qualsevol suspicàcia d'obscurantisme o de manca de control que en el ple passat algun diputat va esmentar.

Hem d'agrair, per tant, l'actitud receptiva del PSM, que ha suposat poder acordar aquesta esmena i aprovar per lectura única aquest projecte de llei, una actitud constructiva que no s'hauria de perdre i que sense cap tipus de dubte s'hauria de poder repetir en altres oportunitats. I només queda esperar que també el PSOE se sumi avui a aquest consens i s'acomodi abans de començar el mes d'agost amb una actitud més positiva que la que ha demostrat aquest darrer curs parlamentari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Intervenció en torn en contra de les esmenes. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

No, Sr. President, no és per torn en contra, és torn a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ni de lluny tenc intenció d'esgotar els deu minuts que tenc, però sí al voltant d'aquesta esmena presentada volia fer alguna consideració. D'entrada, vull recordar i assenyalar que aquesta és una esmena que seria innecessària si el projecte que es porta avui a aprovació en el proper debat fos realment el projecte adaptat a allò que s'estableix des del fons creat a Madrid per atendre deutes a proveïdors. Jo crec que la transparència de què parlava el Sr. Camps brilla per la seva absència, brilla per la seva absència, no és tal, i els he de dir que l'esmena que s'aprovarà avui, i s'aprovarà amb el vot favorable de tots els grups d'aquesta cambra, no aporta la suficient transparència que seria necessària.

Un dels grups que la presenta, de fet el que va impulsar aquesta esmena, que és el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, inicialment anava molt més enllà del que reclama aquesta esmena, el seu posicionament era -entenem- des d'un principi més correcte. Al final, i supòs que com va assenyalar la setmana passada la seva portaveu, la Sra. Mascaró, diu que més val tenir poca informació que cap i supòs que això és el que va servir de base per votar a favor de la lectura única i arribar a l'acord amb el Partit Popular de votar a favor d'aquesta esmena, però repetesc que la primera idea que hi havia en el grup presentant, i fins i tot també al nostre grup, perquè així ho manifestarem en la nostra intervenció dijous passat, era que aquesta intervenció sobre les operacions lligades a aquest crèdit extraordinari de 842 milions d'euros que es fessin a través dels pressuposts de 2012, venguessin a la Comissió d'Hisenda a ser objecte de debat prèvia la confirmació de totes elles, no *a posteriori*, no després sinó abans de. Aquí el que tendrem serà una informació de fets consumats sense cap oportunitat de posar en evidència què es farà sinó ressaltant allò que s'haurà fet ja i que serà confirmat.

En qualsevol cas, vull deixar ben clar que tota aquesta esmena -repetesc- era absolutament innecessària, parlem d'un crèdit que si realment s'hagués destinat el cent per cent a allò que és l'objectiu del fons creat a tal efecte seria absolutament innecessària perquè parlem d'una operació feta, i ho vàrem dir dijous passat, contractada, liquidada i els proveïdors tots han cobrat, ja tenen els seus deutes liquidats. Per tant, això no té res a veure amb aquest deute a proveïdors, absolutament res, parlem d'una altra tesi que llavors, en el següent debat, tendrem l'oportunitat d'exposar més extensament i contrastar idees i propostes.

En qualsevol cas, i per acabar, sí volia fer en nom del Grup Parlamentari Socialista una esmena *in voce*, una esmena *in voce* que complementa la presentada avui per part de la resta de grups i és que si hi ha tanta transparència i està tot tan clar i hi ha l'evidència per part dels grups presentants que no hi haurà segons quin tipus d'enginyeria pressupostària al marge d'allò que és la simple liquidació del deute amb factures a proveïdors de 2011, estaria bé que l'acceptassin i així realment obtindríem, com a mínim, un plus de transparència, segurament encara no suficient, però un plus de transparència respecte del que tenim, sí. L'esmena diu, i ho vaig comentar també dijous passat, ho vaig deixar caure, no se'm va fer gaire cas, però avui com que estam en un debat d'esmena sí que em sent amb l'obligació de tornar-la a proposar i, com a mínim, saber si s'accepta o no.

Diu, aportar -a més quan parlem de la informació que arribarà cada mes a la Comissió d'Hisenda relacionada amb el tema de la gestió dels pressuposts del crèdit de 842 milions d'euros- "aportar certificació emesa per la Direcció General del Tresor que acrediti la disponibilitat de Tresoreria per poder fer efectius els pagaments que s'emparen en els crèdits que es disposin dins l'exercici pressupostari de 2012".

D'aquesta manera, com a mínim, ens asseguràrem, com a mínim, que per part dels responsables de Tresoreria de la comunitat autònoma se certificaria que efectivament no estam davant enginyeria pressupostària, que si hi ha operacions que es proposen que signifiquin la necessitat de caixa i de tresoreria, aquesta caixa i aquesta tresoreria existeix i no és un bluf sinó que és una realitat. Si vostès realment pretenen transparència aprovaran aquesta esmena, si no quedarà amb poca transparència i, en qualsevol cas, ja dic, el nostre grup conformement amb l'esmena tal com està també la votarem a favor malgrat entenem que no és suficient i res no té a veure amb el contingut del que hauria de ser aquest projecte de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Deman als diferents portaveus si accepten l'esmena del Sr. Boned.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

El Grup Parlamentari Popular no accepta l'esmena del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Una vegada escoltat el debat entenc que no hi ha tornos de rèpliques ni contrarèpliques i, per tant, ja estam en el torn de la votació de les esmenes i si a la votació de les esmenes tots han manifestat que estan d'acord, per tant, s'aproven les esmenes per assentiment. D'acord?

Moltes gràcies.

Tot seguit passam al debat i votació del projecte de llei amb les esmenes incorporades. Té la paraula el representant del Govern per defensar el projecte de llei.

Per part del Govern, no hi ha intervenció.

Torn a favor del projecte de llei amb les esmenes incorporades, per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca?

Intervenció del Grup Parlamentari Popular? Torn a favor del projecte de llei.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Avui m'he proposat en aquesta intervenció intentar convèncer el Partit Socialista perquè voti a favor d'aquest projecte de llei o almanco perquè no voti en contra. Avui m'agradaria que el PSOE no vingués amb un vot prefixat sinó que estigués obert fins i tot a canviar d'opinió. Segurament em diran il·lús, ingenu, tal vegada sí, ..., sí, sí, però estic convençut que si avui el PSOE vota en contra d'aquest projecte de llei, i més ara amb la incorporació de l'esmena aprovada, consensuada amb el PSM i votada a favor per tots els partits, aquest vot negatiu serà a causa d'un pur càlcul partidista o per un desconeixement del que és la comptabilitat, les partides pressupostàries i el compliment de les lleis.

Miri, la setmana passada el Sr. Boned qualificava el debat d'aquest projecte de llei de farsa. Supòs que el Sr. Boned coneix el significat de farsa, però per si de cas ho recordarem, una farsa és un tipus d'obra teatral on l'estructura i la trama es basen en situacions on els personatges es comporten de manera extravagant i estranya, encara que en general mantenen una certa quota de credibilitat. Aquesta definició caracteritza perfectament el que el Sr. Boned va fer la setmana passada, no dic que actués de forma extravagant i estranya, però sí que va dir coses extravagants i estranyes.

Miri, si avui duim a aprovació aquest projecte de llei no és per gust ni perquè ens agradi omplir el BOIB amb lleis, no, si avui duim a aprovació aquest projecte de llei és perquè la llei així ens ho exigeix, en concret l'article 47.1 del text refós de la Llei de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I aquest article diu, el llegirem perquè en quedi constància, diu: "Quan per urgència i interès públic s'hagi d'efectuar alguna despesa amb càrrec al pressupost de la comunitat autònoma que no es pugui ajornar fins a l'exercici següent i per al qual no existeixi el crèdit adequat o bé el consignat resulti ser insuficient i no ampliable, el conseller competent en matèria d'hisenda i pressuposts sotmetrà a la consideració del Consell de Govern l'acord de remetre al Parlament el corresponent

projecte de llei de concessió de crèdit extraordinari -que és el que feim avui- en el primer supòsit o de suplement de crèdit en el segon. La proposta d'acord que es formuli a l'efecte haurà d'incloure els recursos concrets que hagin de finançar la major despesa pública."

Això és el que marca la llei. No es pot dir mai del món que complir amb la llei sigui una farsa, en tot cas qui fa la farsa és aquell que vol que no es compleixi la llei. Comprenc també que aquells acostumats a no complir les lleis ni a acatar les sentències judicials voldrien que els altres fessin el mateix, no serà el cas amb aquest govern. Afortunadament, però, per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma era hi ha un govern que sí, que sí que vol complir amb la legalitat vigent i un govern que vol fer les coses com s'han de fer, seguint allò que marquen les normatives.

Per això avui som on som, avui duim a aprovació un projecte de llei perquè així ho marca la llei. Parlava també el Sr. Boned, en el Ple de dijous passat, de pirotècnia pressupostària. La veritat, Sr. Boned, jo no el puc entendre, vol dir vostè que el préstec de 842,5 milions d'euros signats amb bons d'entitats financeres no els hem de comptabilitzar enlloc? Vol dir que aquest préstec no s'ha d'incloure als pressuposts? Vol dir que no hem de complir amb allò que marca la llei? Què vol dir, Sr. Boned, quan parla de pirotècnia pressupostària? Què hem de fer segons vostè? Deixar-ho així tal qual? Feim un préstec i no el posam en els pressuposts i que tot quedi a l'aire sense que figuri enlloc ni als llibres comptables? Què feim, Sr. Boned? Què feim en aquest cas? Complim la llei? No la complim?

Miri, Sr. Boned, més que pirotècnia pressupostària el que vostè va fer és pirotècnia dialèctica, una pirotècnia que sí, sí, brilla molt, brilla molt tot d'una i fins i tot pot deixar embadalit segons qui, però molt poc temps després s'esvaeix, aquella brillantor molt pres s'esvaeix. El seu discurs molt prest queda esfumat davant la realitat i els arguments. La seva argumentació, Sr. Boned, sí que és pirotècnia, pirotècnia barata, fa molt de renou, molt de fum i res més.

El préstec de 842,5 milions d'euros, encara que no vulgui el Sr. Boned, l'hem d'incorporar en el pressupost de 2012 i ho hem de fer perquè ho diu la llei i ho hem de fer mitjançant una llei, que és exactament el que feim avui. Ja m'agradaria que ens poguéssim explicar el Sr. Boned com ho faria ell, per no fer el que ara feim i a la vegada complir amb allò que diu la Llei de finances i les normes comptables en vigor. És el que dic, molta pirotècnia dialèctica i pocs arguments sòlids.

Aquest fons de finançament addicional, que s'imputarà en els pressuposts generals de la comunitat autònoma, suposarà poder cobrir incorporacions de crèdit de 2011, despeses sense partida pressupostària d'anys anteriors, etc., i altres partides. En definitiva, servirà per cobrir, ja ho vàrem dir la setmana passada, en primer lloc, el compte 409 de l'ib-salut corresponent a despeses d'exercicis anteriors i que no tenen cobertura pressupostària; en segon lloc, servirà per cobrir despeses d'empreses públiques a través de processos de compensació, i, en tercer lloc, servirà per cobrir pressupostàriament determinades partides ampliables, com és el cas de les referents a la Llei de dependència o per cobrir les costes i indemnitzacions de sentències judicials.

El Sr. Boned també parlava la setmana passada d'obscurantisme, que s'havia de controlar la gestió d'aquest crèdit extraordinari, i jo li dic, amb la incorporació de l'esmena consensuada amb el PSM es garanteix la transparència d'aquest procés i permetrà que la Comissió d'Hisenda i Pressuposts conegui i debati l'aplicació dels fons aprovats amb caràcter mensual. Vostè ens deia fa una estona -i feia una esmena *in voce*- que volia que també s'aportés la certificació de disponibilitat de Tresoreria. Sr. Boned, tant de bo vostès haguessin fet aquestes certificacions de disponibilitat de Tresoreria, tant de bo ho haguessin fet, perquè avui no tendríem aquesta situació, avui no hauríem hagut de fer aquest préstec de 842,5 milions perquè evidentment l'hem hagut de fer perquè no teníem aquesta certificació de disponibilitat de Tresoreria, perquè no teníem Tresoreria i ho hem hagut de fer d'aquesta manera. Tant de bo, Sr. Boned, -repetesc- en el seu moment vostès ho haguessin fet d'aquesta manera.

Sr. Boned, pot estar ben tranquil, el procés serà totalment transparent. Vostè a més és membre de la Comissió d'Hisenda i podrà cada mes opinar el que vulgui sobre l'aplicació del fons d'aquest crèdit. No hi ha obscurantisme, al contrari, màxima transparència. Sr. Boned, podrà controlar el que vulgui sobre la gestió d'aquest crèdit extraordinari, tindrà tota la informació, podrà dir el que vulgui.

Per tant i resumint, crec que no té sentit votar en contra d'un projecte de llei que és resultat del compliment de la Llei de finances. No té sentit tampoc votar en contra de la llei per voler incorporar als pressuposts generals aquest préstec que ja està contractat. És una qüestió de sentit comú. El que no tendria sentit és tot el contrari, és a dir, contractar un préstec i que aquest no s'imputés als pressuposts. Açò no tindria cap sentit.

I per últim els presagis negatius, d'obscurantisme i manca de control queden també difuminats mitjançant la incorporació de l'esmena anteriorment aprovada.

Crec per tant i deman també que el Partit Socialista, encara que sigui per pur sentit comú, que és el més comú dels sentits, no votí avui en contra d'aquest projecte de llei.

I per últim donaré un darrer argument per votar a favor d'aquest projecte de llei i que per a mi és el més important. Hem de recordar que el Govern va haver de firmar aquest préstec de 842,5 milions per poder pagar 245.339 factures, de 3.859 proveïdors, un préstec que s'ha realitzat dintre del marc del mecanisme extraordinari de finançament, posat en marxa pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i que ha servit per pagar factures de proveïdors, la majoria petits empresaris i autònoms, factures anteriors lògicament a dia 1 de gener de 2012. Unes factures que en la seva immensa majoria corresponien a l'anterior legislatura. Unes factures que van deixar impagades els anteriors responsables del Govern. Unes factures que si el Govern central no hagués posat en marxa aquest mecanisme extraordinari, avui no estarien pagades, no estarien pagades i no sabríem com pagar-les.

És per açò que és un deure de justícia que aquells que van crear el problema, els mateixos que varen crear el problema, avui donin suport a la seva solució. El PSOE, si tengués un mínim sentit de la responsabilitat, avui hi votaria a favor, perquè estam resolent un problema generat per ells. Avui tenim davant dels nostres ulls un dels resultats d'una forma de gestionar negligent, una forma de gestionar lleugera i irresponsable, un resultat, al final ho hem vist, que no és altre que l'impagament, no hem pogut pagar les factures als proveïdors. Quan un gasta més del que té, primer intenta que els bancs li deixin els doblers i tot d'una ho fan, eh?, tot d'una te'ls deixen, fins que arriba un punt allà que ja no et deixen més doblers i és quan et veus obligat a no poder pagar, a demorar els pagaments als proveïdors. I açò és el que va passar, açò és el que va passar a l'anterior legislatura.

Utilitzava la setmana passada el Sr. Diéguez l'expressió llatina *deus ex machina*, una expressió que traduïda significa Déu sorgit de la màquina i que té el seu origen en el teatre grec i romà, i açò té relació quan amb una grua, la màquina, introduïen uns *Deus* provinents de fora de l'escenari per resoldre un problema sorgit en el transcurs de l'acció de l'obra teatral. És a dir, algú extern, sense relació amb el que allà passava, apareixia resolent la situació. En el cas del pagament dels proveïdors es pot utilitzar perfectament aquesta expressió. Hem tingut la gran sort que l'Estat hagi posat en marxa el mecanisme extraordinari de pagament a proveïdors, aquest ha estat el nostre *deus* que ha aparegut damunt la *machina* i ens ha resolt un problema que tots sols difícilment haguéssim pogut resoldre.

(*Alguns aplaudiments*)

Sí, senyor, aquesta vegada ho hem pogut resoldre, *deus ex machina*, i esperem que tot açò ens hagi servit a nosaltres i a vostès, a tots, per no cometre els mateixos errors, perquè podria passar que en una altra ocasió no tinguem un altre *Deus* que ens vengui a salvar sobre la *machina*. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Camps, miri, vostè a la seva intervenció ha fet referència a una frase del meu company diputat Sr. Diéguez i jo n'hi puc recordar alguna altra del mateix diputat, dirigint-se a un conseller del seu partit, quan li va dir aquella frase de *los cántaros, cuanto más vacíos, más ruido hacen*. Doncs vostè avui amb la seva intervenció és un clar, claríssim exemple d'aquests *cántaros vacíos*. Molta remor i poca cosa, molta remor i poca cosa més, Sr. Camps...

(*Alguns aplaudiments*)

Miri, diu que el fet que el Grup Parlamentari Socialista voti en contra d'aquest projecte significarà, entre moltes altres coses que vostè ha dit, un desconeixement absolut del que està obligat a fer el Govern aplicant la llei. Miri, Sr. Camps, Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, és el que recull el fons per al finançament del pagament a proveïdors, el que li ha permès al Govern balear accedir a aquest crèdit extraordinari de 842 milions d'euros. I en el seu títol primer diu que es tracta de crear un instrument necessari per executar un pla de pagament a proveïdors, punt, punt. Aquest reial decret no dóna cobertura a res més, Sr. Camps, dóna cobertura a això i punt. I a més a més diu més endavant que es preveu que el fons satisfarà directament les obligacions pendents de pagament a aquests proveïdors.

Per tant, estam parlant de 842 milions d'euros que aquest govern, que la Vicepresidència Econòmica d'aquest govern ni tan sols ha vist, perquè s'aprovaren, es contractaren i des de Madrid, directament amb els bancs, es liquidaren als proveïdors. Però això sí, vostès, i vostè ho ha reconegut i ho ha dit ara i ho va dir també en la seva intervenció la setmana passada, quan parlen del contingut de la llei i diuen que ha de servir per moltes coses, i efectivament diuen per cobrir despeses d'empreses públiques, per cobrir pressupostàriament determinades partides ampliables i per cobrir moltes altres coses que no tenim la certesa que estiguin directament lligades amb allò que diu el reial decret llei que siguin deutes a proveïdors, Sr. Camps. I com que no n'estam segurs i vostès no tenen la més mínima intenció d'aportar la informació necessària perquè puguem constatar que això és així, no tenim més remei que no creure el que vostès ens diuen. I per això vàrem dir la setmana passada, i hi insistim avui, que allò que estan fent és una autèntica farsa, Sr. Camps, una autèntica farsa. Perquè parlem d'uns milions que vostès ingressaran, amb els quals vostès jugaran pressupostàriament, que vostès adjudicaran a partides de despesa, però que no tenen en caixa ni els hi hauran tengut en cap moment. Si això no és enginyeria pressupostària, expliqui'm què és.

Ja sé ..., vostè ja ho va dir ..., el seu professor, el Sr. Vicepresident, que tot era producte del nostre desconeixement de com funcionen aquestes coses, desconeixement de la comptabilitat pressupostària. I vostè va dir que no tenien capacitat de diferenciar allò que és caixa, tresoreria pura i dura i allò que és gestió pressupostària. Què fa vostè amb això, Sr. Camps? Sap què fa?, reconèixer la intenció real que s'amaga rera d'aquest projecte i és anar més enllà de liquidar el deute als proveïdors. Vostès volen jugar amb aquests 842 milions, vostès volen anar més enllà de pagar els proveïdors, perquè els proveïdors ja han cobrat, però vostès volen jugar amb el pressupost, amb les xifres, per dur més despesa i per fer tot allò, entre altres coses, que vostès sempre han dit que no s'havia de fer perquè era de mals gestors econòmics i pressupostaris, i és jugar amb uns milions que no tenen perquè no estan en caixa i figuren només segons en alguns números.

Clar que nosaltres sí que volem que es compleixi la llei. Clar que ha de venir en aquest parlament una llei per donar cobertura a l'aportació al pressupost dels 842 milions, però una llei que és molt senzilla, molt senzilla, Sr. Camps, i consisteix en dir, tenim 842 milions d'ingrés i els hem gastat en aquests proveïdors de 2011, que tenien deute pendent del 2011 i que corresponien a deutes que figuraven en el pressupost, però teníem tresoreria per fer-ho efectiu, o factures que ni tan sols figuraven en el pressuposts, però sí que hi havia feines fetes i s'havien de pagar. I és tan senzill com això. Enviar una relació i dir, tants de milions corresponen a això, tants a això altre, a aquesta conselleria, a aquesta altra, a aquest ens públic i a aquesta partida o al que faci falta. I a tot això vostès s'hi han negat i a més juguen amb les xifres i manipulen.

Miri, Sr. Camps, no fa gaire, abans que se sabés tot això, el nostre grup parlamentari va fer una sol·licitud demanant quin era l'import total de les factures, factures rectificades o sol·licituds de pagaments equivalents que s'han inclòs en la relació relativa al Reial Decret Llei 7/2012, de la qual estàvem parlant. Resposta escrita del Govern, 237.164 factures per un equivalent de 743.240.000 euros. Sr. Camps, aquí falten 100 milions d'euros, supòs que vostè ara m'explicarà on són en la seva rèplica. Com que és un *lince* amb això dels pressuposts, els comptes i la comptabilitat, sabrà explicar-me per què el Govern respon 743 i se'n demanen 842. Però clar, quan també demanam la relació d'aquests 742 milions d'euros en el seu moment, la resposta també va ser negativa, dient que era una quantitat de documentació immensa i, per tant, no es podia facilitar tan fàcilment perquè era molta feina. Aquesta va ser la seva resposta, negar, negar i negar. Negar informació a l'oposició, Sr. Camps. I era tan senzill, si tot és tan clar i transparent i vostès estan tan segurs de tot això que defensen el mateix que enviaren a Madrid, perquè Madrid si no tenia la justificació de com es volien gastar vostès 842 milions d'euros no els haurien donat la possibilitat d'endeutar-se en 842 milions d'euros. Idò el mateix que varen enviar a Madrid, ho haguessin enviat a l'oposició, això seria transparència.

Però com que segurament aquesta informació que va anar a Madrid i que pactaren entre governs que els anava bé, era una informació que no tenen gaire ganes que coneguem des de l'oposició, per això, Sr. Camps, és una informació que no ens donen. I, per tant, o mentien dia 30 d'abril, a més li vull recordar, Sr. Camps, que el 30 d'abril feia 15 dies que havia acabat el termini de presentació dels llistats de factures necessàries per poder accedir a aquest fons. Esper que també quan surti aquí novament, m'expliqui com si en una resposta per escrit del Govern, 15 dies després d'acabar el termini de presentació de documentació hi ha 743 milions, m'expliqui com després la documentació és de 842. Esper que tenguí capacitat i coneixements suficients per explicar-ho.

Però miri, un altre tema que és important i que va més enllà d'allò que vostès sempre han dit. Ho va dir el vicepresident i ho ha dit vostè sempre. La crisi que estam patint no és una crisi d'ingressos -diuen vostès-, és una crisi de deute i com que és una crisi de deute, vostès faran el possible perquè aquest deute no s'incrementi, perquè com que hem de cercar fórmules per reduir el deute, la política econòmica ortodoxa del Partit Popular en el Govern actual persegueix i té com a objectiu anar reduint aquest deute, que és molt important i diuen vostès que

el passat Govern va ser una autèntica aberració perquè es va endeutar una autèntica barbaritat, així ho han arribat a dir.

Jo li reconeixeré unes xifres. De 2007 a 2010, efectivament el govern a la passada legislatura es va endeutar en més de 2.200 milions d'euros, és cert. L'anterior, en tres o quatre anys, ho va fer amb més de 940 milions d'euros. Clar, la diferència està que el govern del Sr. Matas es va endeutar en més de 940 milions d'euros amb uns ingressos a l'alça d'un 40%. I el govern de la passada legislatura es va endeutar en 2.200 milions d'euros amb uns ingressos al 30% a la baixa. I per què es va endeutar aquell govern? Per mantenir serveis necessaris, imprescindibles, per atendre aquells que menys tenien, per intentar no incrementar les llistes d'atur en la mesura que fos possible, per intentar un cert nivell de la nostra economia. Tot això ho va fer el govern passat amb aquests 2.200 milions d'euros d'endeutament...

(Alguns aplaudiments)

Per cert, entre aquelles coses que s'aconsegueixen, que vostès la setmana passada ho varen dir, varen parlar que s'havia triplicat les xifres d'atur per part del govern progressista, jo li diré que amb aquesta política d'aplicació d'aquests ingressos que s'obtenien, entre altres coses es va aconseguir mantenir una inversió que va permetre mantenir 44.000 llocs de feina! Vostès no saben què és això! No saben què és mantenir i preservar 44.000 llocs de feina, no en tenen ni idea!

Però li donaré una xifra per veure si així tancam alguna boca perquè comença a ser necessari. Aquell govern tan dolent i espantós que es va endeutar en tres anys i mig en 2.200 milions d'euros, jo li ho he reconegut i així ho va fer, però aquest fastuós i magnífic govern que aplica aquesta magnífica política ortodoxa en economia, resulta que si aconseguix fer efectiu allò que té previst en el pressupost del 2012 d'endeutament per a aquest exercici, que són 922 milions d'euros, més els 842 milions d'euros de crèdit extraordinari que ja està liquidat, resulta que estam parlant d'un govern que en un any, en un exercici, haurà incrementat el deute en 1.764 milions d'euros, Sr. Camps! Aquesta és la política de millora del deute d'aquesta comunitat autònoma? També m'ho haurà d'explicar, perquè jo no ho acab d'entendre, Sr. Camps.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Continui.

EL SR. BONED I ROIG:

Veig que no li interessa gaire al Sr. Camps, però bé, continuarem parlant per a la resta.

Diu que pagaran factures i que han liquidat un problema provocat pel passat govern, així ho ha dit. Clar, per què vostès no tenen cap interès a demostrar amb documentació, amb una relació de factures reals de l'exercici 2011 i pendents a 31 de desembre, què quedava realment pendent? Jo li ho diré, perquè allò que se'ls va deixar el mes de maig quan el govern passat va deixar les seves funcions eren 400 milions d'euros de deute a proveïdors, 400 milions, vostè ho va explicar, ja que no ho volen per escrit, com a mínim, a veure si vostè, eminència comptable, em pot explicar d'on surt la diferència dels 400 milions que deixàrem als 742 milions que reconeixen el dia 30 d'abril, o als 842 milions que demanen posteriorment o fins i tot als 1.100 que s'han atrevit anar dient des del dia que arribaren a aquest govern que hi havia de deute a proveïdors, expliqui'm de qui són, perquè si 400 són nostres de la passada legislatura, la diferència dels 3.100 són seus, Sr. Camps, i són d'aquest govern actual, perquè aquest govern és el que ha deixat de pagar molts proveïdors.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I al final què està fent? Jo li diré el que està fent: el que està fent amb aquesta operació és exactament el mateix que fa qualsevol que es troba amb la necessitat; perquè ara vostès diuen és que hem hagut d'anar a aquest crèdit extraordinari perquè no teníem més remei. I què creu que fan els altres governs quan fan endeutament, creu que els governs s'endeuten perquè els fa gràcia? Bé, alguns sí, el del Sr. Matas sí, perquè amb uns ingressos incrementats en més d'un 40% s'endeutava per fer autopistes i autopistes i autopistes, perquè se li va passar pel cap no acomplir un conveni de carreteres, però bé, aquesta és una altra història!

(Remor de veus)

Però normalment un govern es veu en la necessitat d'anar a l'endeutament si no pot fer efectives algunes obligacions.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Gràcies.

EL SR. BONED I ROIG:

I això ho va fer el passat govern socialista i ho van fer molts governs anteriors i, Sr. Camps, ho han fet vostès ara, els agradi o no els agradi vostès fan el mateix que tots, no són originals, no fan res nou i quan es troben amb la necessitat i amb l'aigua al coll fan el mateix que tots: anar a allò que es pot i l'endeutament; amb una diferència, Sr. Camps, i això sí li vull dir, una sola diferència, i acab amb això, el passat govern tenia credibilitat, malgrat tot, ...

(Remor de veus)

... sí, sí, sí, ... vostès, ...

(Remor de veus, petita cridòria i alguns aplaudiments)

... vostès poden riure, vostès poden riure, vostès poden riure, però el Govern la tenia, la tenia ...

(Remor de veus)

..., la tenia, quan anava, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

... quan anava als bancs, quan anava als bancs a demanar els crèdits, els bancs donaven els crèdits; aquest govern, com que no té cap credibilitat, com que és un govern que conta més mentides que veritats, com que és un govern que manipula xifres, com que és un govern que no accepta quina és la realitat, per això les entitats financeres no se'ls creuen, no tenen cap credibilitat i no els donen crèdit i per això han d'anar a crèdits extraordinaris, perquè els bancs no els donen a vostès ni un crèdit, no els donen res.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

Sí, es poden amagar, es poden amagar aplaudint, es poden amagar aplaudint, però saben el que són vostès? Uns mentiders, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

... i estan falsejant xifres i intentant manipular la informació que arriba al ciutadà. Vostès no són especials, vostès el que tal vegada són és professionals de la mentida, però poca cosa més.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Algú ha dit en aquella bancada: hem assistit a una sessió del *Club de la Comedia*, crec. Però bé, nosaltres continuarem amb allò nostre.

Mirin, el procés que s'ha duit és un procés reglat, Sr. Boned, és un procés reglat que ve marcat per llei, feim el que marca la llei, això és així. És a dir, vostè encara m'ha d'explicar què faria? Comptabilitzaria aquest préstec, no el comptabilitzaria, vostè què faria si no feim aquesta llei i si no l'aprovam, quina és la seva recepta?

En qualsevol cas, la intervenció del Sr. Boned mereix algunes puntualitzacions. Primera puntualització, deia que els préstecs en el darrer mandat s'havien augmentat 2.200 milions d'euros, del 2007 al 2010, es deixa mig any del 2011, bé, que van incrementar en 500 milions d'euros més, és a dir, 2.700 milions d'euros. Però és que vostè, a més a més, s'oblida d'una altra cosa, i precisament avui hi som per aclarir aquest problema, és que vostès van deixar uns 1.400 milions d'euros més pendents de pagament, d'empreses públiques, a proveïdors, a petits empresaris, 1.400 milions d'euros més, que s'han d'afegir als 2.200 i als 500 de l'any 2011. Escolti, escolti, és a dir, la diferència és abismal respecte de l'augment de deute de l'anterior legislatura, la legislatura del 2003 al 2007.

I ho torn repetir, es va triplicar la xifra d'atur, es va triplicar la xifra d'atur amb vostès, malgrat que fessin pressuposts expansius que, per cert, avui ja el Sr. Manera diu que va ser un error, ja reconeix que aquella expansió pressupostària de l'any 2008, que després va continuar el 2009 i que va continuar el 2010 va ser un autèntic error, el Sr. Manera ja comença a recular i ja comença a dir que allò que havia fet no era tan bo com sempre havia dit fins ara.

En qualsevol cas, li ho explicaré, perquè veig que té vostè una obsessió amb determinats temes, bé, escolti, el pressupost, el préstec que es va firmar és de 842,5 milions d'euros, i l'hem fet de 842,5 milions d'euros perquè no el vam poder fer de més; i el vam fer de 842,5 milions d'euros i no de 742,5 milions d'euros perquè ens vam acollir a una ampliació del mecanisme de pagament a proveïdors, hi va haver una ampliació. Escolti, vostè té qualche problema que paguem més proveïdors? Vostè vol que deixem sense pagar determinats proveïdors? Té qualche problema que tinguem 100 milions més per poder pagar proveïdors? És que sembla que té problemes, és que no l'entenc, Sr. Boned.

Però és que, clar, és que vostè justificar la gestió de l'anterior legislatura això ja sí que efectivament és del *Club de la Comedia*, vostè no ens recorda les inversions famoses *silenciosas*, quines inversions van fer vostès amb quatre anys, per endeutar-se fins arribar prop de 6.000 milions d'euros? Quines inversions van fer que justifiquin l'increment tan escandalós de l'endeutament? Escolti, vostès gastaven però tenien! Com és possible, com poden justificar que amb quatre anys ampliessin en 4.500 persones l'ocupació pública, 4.500 nòmimes més cada mes que ha de pagar aquesta comunitat autònoma, 4.500 pagues dobles, 4.500 nòmimes cada mes, açò és impagable i açò és fruit de la seva gestió. Vostès van dur una política de gastar i gastar.

Mirin, deia que ens donaria unes xifres per tancar boques, ja intenten tancar boques, però jo ja li dic: no em tancaran la boca ni a mi ni a ningú del nostre partit, no ens tancaran la boca...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i continuarem denunciant el que hem de denunciar i continuarem denunciant les irregularitats que vostès van fer i la mala política i la mala gestió que van fer en els darrers quatre anys.

També ens ralla, perquè clar el Sr. Boned és boníssim, escoltin, diu: enguany ens endeutarem en 900 milions d'euros, més els 842,5 milions, per tant ens endeutarem dins enguany en 1.764 milions. Escolti, vostè no ralla del que amortitzarem enguany, eh! Són 500 milions; és a dir, d'aquests 1.764 hem de restar 500 milions. O no, Sr. Boned? Però és que a més els 842,5 milions que ens endeutam més, és que ja ho devíem, no ho devíem als bancs, és cert, però ho devíem a proveïdors, és un deute que ja teníem i el teníem sap per qui? Sap qui tenia la culpa i la responsabilitat d'aquests 842 milions d'euros? De vostès, de la seva gestió, ens van deixar una empasta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I avui ho volem solucionar i vostès continuen erre que erre sense voler respondre de la seva responsabilitat i sense voler solucionar aquests problemes.

Crec realment, Sr. Boned que fan un mal favor a la política en general i un mal favor al seu propi partit. Vostès en aquests moments, la seva postura radicalitzada, la seva postura fins i tot arribant a l'extrem de no voler solucionar un problema generat per vostès açò ja arriba a extrems, jo no sé si insòlits, perquè jo fa molt poc temps que som aquí, però realment de preocupar-se que es pugui arribar a aquests extrems.

Per tant, jo agrairia al Sr. Boned que fes un examen de consciència, si en té, i que recapacitin, que pensin que aquí es fan les coses amb rigor, amb serietat i per treure aquesta comunitat autònoma endavant, i ho aconseguirem, amb vostès o sense vostès. Vostès poden tenir l'oportunitat de sumar-se a aquesta comunitat i a aquest govern per tirar endavant aquesta comunitat. Veig, pel que hem sentit fins ara, que no tendrem aquesta alegria de poder comptar amb vostès, és una llàstima. Jo des d'aquí els animo que votin a favor d'aquesta proposta, per sentit comú i perquè és el que marca la llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Torn de contrarèplica, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, miri està molt bé que vostè surti aquí, triï de les moltes notes que li passen, les que li han passat i que ja duia vostè, les que més li convenen, però estaria bé que tengués un detall, ja sé que entre que va recollint notes i ha de llegir a veure quines li van bé de les que té, no té gaire temps per prestar atenció a segons què; però com a mínim, escoltar quan li parlen i sobretot quan un diputat de l'oposició es dirigeix a vostè, prestar atenció, com a mínim.

Perquè, miri, Sr. Camps, vostè o passa d'escoltar-nos directament o té qualche problema i hauria d'anar a veure que li facin mirar, que s'ho miri, està una mica sord, o no presta atenció o està sord, una de dues. Li he dit molt clarament, maig 2011, factures a proveïdors pendents de liquidar: 400 milions d'euros. Vostè no ha sortit aquí i no m'ha explicat on és la diferència d'aquests 842, d'aquests 1.100 o, com diu vostè, va dir al principi, llavors havia a rectificat i avui s'ha atrevit a tornar-ho treure, aquells 1.400 milions, que són falsos, que no són nostres, que no són del passat govern, que són bona part seus. Per què sap què passa, Sr. Camps? Aquí l'únic que s'ha dedicat a bloquejar sistemàticament el pagament als proveïdors ha estat aquest govern del Partit Popular, perquè el passat, amb dificultats, amb greus problemes, intentava complir en la mesura del que podia, i el maig del 2011 s'acumulaven 400 milions d'euros que hi haguéssim fet front en el seu moment si haguéssim continuat governant. Però vostès arribaren i varen decidir: no pagarem ni aquests 400 milions que devien ells, ni pagarem els 600 que hem acumulat nosaltres durant tot l'exercici 2011, això és el que fan vostès: no pagar el que tenen d'endarrera, i és obligació seva pagar, perquè tots ho hem fet, ni pagar el que vostès creen, vostès no paguen res. Per això, o no escolta o està sord.

(Remor de veus)

I em diu, i em diu ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

... em diu vostè que la meua intervenció és el *Club de la Comedia*, jo li diré que vostè deu tenir com a referència aquella altra frase que diu *vamos a contar mentiras*, perquè és el que fa vostè, senyor, em diu, perquè clar, vostès ho fan tot bé, ho fan tot bé, vostès no contenen res que no sigui la realitat, clar, vostès, com digueren no han pujat els impostos; vostès, com digueren, no han incrementat l'endeutament; vostès, com digueren, no han retallat prestacions en educació; vostès, com digueren, no han retallat prestacions en salut; vostès, com digueren, no han retallat prestacions en serveis socials; vostès sempre han complert el que diuen, està molt clar, està molt clar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès són el millor, el millor. I diu que vostès, amb aquests 2.200, em parla d'aquelles infraestructures silencioses, que no saben amb què ens ho gastarem. Jo li diré bona part amb què ens ho gastarem, Sr. Camps; ens ho gastarem en infraestructures que no eren gaire silencioses; ens ho gastarem en fer front a obligacions que vostès deixaren, Palma Arena, metro, maqueta de l'òpera, autopistes, fins i tot caixes de Cola-Cao, Sr. Camps, fins i tot això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

A això anaren els 2.200 milions de la passada legislatura, en bona part, en bona part, Sr. Camps. Les seves no eren gaire silencioses, eren bastant escandaloses les seves infraestructures.

Diu si tenim nosaltres qualche problema per pagar els proveïdors. Cap ni un, cap ni un, de fet és el que fèiem, ja li he dit, nosaltres en la mesura que podíem fèiem front a les factures que es devien, són vostès, ja li he dit, que varen paraitzar fer front a aquestes obligacions i ni pagaren ni el d'endarrera ni el d'endavant, varen decidir no es paga i s'ha acabat, i així anirà tot millor.

Però em diu, i això ja entra en nova informació i tenc molt poc temps, però no vull deixar de dir-li; vostè em diu que amb el que tenen de crèdit que han de fer front per a aquest exercici han de pagar un increment molt fort d'amortització que correspon a enguany, de préstecs anteriors; però m'hagués agradat que a la seva intervenció ens hagués contat, perquè vostè, que està tan ben informat ho deu saber, què ha passat amb aquesta renegociació de crèdits que darrerament s'ha conegut? Què ha passat? M'agradaria que una persona tan informada com vostè m'explicàs per què aquest és el primer govern en la història de la democràcia en aquestes illes que es permet el luxe d'anar a una renegociació de deute real i existent per incrementar els interessos que ha de pagar? Quí? Com es fa això?

Fins ara, una renegociació amb les entitats financeres eren únicament i exclusivament per mirar de reduir els interessos que s'havien de pagar. Vostès són molt originals, o són molt originals o són molt ineptes, jo no ho sé, però van a renegociar perquè els bancs puguin cobrar més interessos dels que cobraven fins ara i tenien pactats, vostès ho fan així tot.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ens expliqui per què. Clar, perquè diu que ara necessiten aquests milions per fer front a tot això, però també m'haurà d'explicar si han renegociat i el pacte que han fet no és aportació de nou finançament, simplement crec que és que no hauran de fer front a aquestes amortitzacions enguany i ho deixen per a l'any que ve, a què dedicaran aquests milions que teòricament havien de dedicar a amortitzar i no ho faran perquè ho han negociat i ho faran un altre any, no enguany? Expliqui, expliqui aquesta operació.

Però miri, com que no ho sabrà, com que no sap de què va la pel·lícula, com que vostè, per molt expert que sigui, informació en maneja poca, com que es permet el luxe de sortir aquí i dir qualsevol barbaritat i ja va bé i tots l'aplaudeixen, es permet el luxe de dir el que li pareix. Però jo li diré què passarà, i veurem. Jo estic disposat que posi en dubte l'afirmació que vostès juguen pressupostàriament per mirar d'eixugar dèficit, però estic disposat a acceptar-li que això no és així, ja ho veurem, el temps ens ho dirà, però expliqui'm, expliqui'm què pensen fer amb el greu problema de Tresoreria, que és el que realment vostès han creat? I la liquidació d'aquest exercici 2012 ens dirà realment què és el que ha passat i veurem què és el que ha fet aquest govern, on ha anat, quin és el dèficit i amb què ha complert i amb què no ha complert, i ja veurà vostè com abans que acabi l'any haurà de continuar aquesta comunitat el mateix camí que València, Múrcia i Catalunya, perquè vostès no tenen capacitat d'obtenció de finançament de les entitats financeres.

Hauran de cercar a un altre lloc, els bancs no els deixen, els bancs no es fien de vostès, no són de fiar i així els va.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Permeti'm que m'adreci primer al Sr. Camps, *deus ex machina*, Sr. Camps, hem anat a l'Estat i ara tenim *deus ex machina*, idò li recoman la lectura d'això *Liquidación de los recursos del sistema de financiación de las comunidades autónomas...*, Madrid, julio de 2012, li recoman, eh?, i això que és la millora en molts anys, tot i que és a anys llum d'allò que realment és just, vaig a mirar a veure si l'Estat és la màquina o és el trepant dels comptes d'aquesta comunitat.

I anant al debat que tenfem avui, de la llei aquesta de crèdit extraordinari, vostès saben que és una llei que no ens agrada, que entenem que no és obligatòria, seguríssim que no és obligatòria, i la mateixa exposició de motius ho diu, per pagar les factures que hem enviat a Madrid no és obligatòria. I aquí hi ha el quid: per què volen aquesta llei? I per això vàrem negociar unes esmenes i per això no hi votarem en contra, el fet d'haver-nos acceptat les esmenes hem decidit abstenir-nos, no hi donarem suport, però tampoc no hi votarem en contra.

A mi m'agradaria que fos ver, com he sentit fa una estona, que no tancaran la boca a ningú del Partit Popular, m'agradaria perquè és que la tenen com a molt closa el Govern, la boca, i no conta pràcticament res. Clar, jo vull saber, jo i el meu grup, i crec que tenim l'obligació de contar als ciutadans, quines partides de despesa s'incrementaran, quines partides, perquè si vostès hi posen 842 milions d'euros i suposant que només fossin 742 els que ens dona Madrid, aquests 742 no els podem gastar perquè ja els tenim gastats, no donaran liquiditat a la caixa, al contrari, ens permetrà dir coses, omplir damunt els papers, aquí tendran més doblers per gastar, però ja hi tornarem a ser, com sempre, tendrem pressupost, però no tendrem doblers, Sr. Camps. Això no són més doblers, només és més pressupost i això els ciutadans ho han arribat a entendre que més pressupost no vol dir més doblers. Vostès ara retallen pressupost i retallen altres coses, però no seran més doblers.

El Sr. Boned havia dit al principi que aquesta no era la nostra esmena inicial, efectivament, nosaltres volíem, si realment és una modificació de crèdit, una ampliació de crèdit, toca haver-hi autorització del Parlament. La llei és per ampliar crèdits, no perquè Madrid ens hagi hagut d'ajudar a pagar factures. Per tant, necessitàvem saber quines. Jo creia que ja que no ens ho deien en aquesta llei, inicialment demanàvem, com a mínim, l'autorització de la Comissió d'Hisenda i l'acord final, després de molts estires i arronses, va ser, bé, doncs, almanco un informe cada mes a canvi de la urgència, perquè aquesta llei també la podríem fer per tramitació ordinària, però la necessitem urgent perquè si no pel setembre els estiraran les orelles, i vostè ho sap això, i tant que parla, però no ho diu, i això és el que els han de dir als ciutadans.

En el món que vivim, amb la situació que pateixen els ciutadans no basta dir, retallam i no gastarem, no podem gastar el que no tenim, perquè aquest govern fa allò que el president diu cada dia que no podem fer, gasta el que no té, igual que els altres, i els ciutadans ho han de saber i els ho ha d'explicar. Igual que els ha d'explicar per què els bancs enguany i l'any que ve i l'altre i l'altre cobraran molt més interessos pràcticament a canvi de res, perquè liquiditat no; 2012, liquiditat d'uns tres milions d'euros a un parell d'empreses, la suma de tots els interessos que pagarem de més són 10, en perdem 7. En perdem 7. I això se'ls ha d'explicar als ciutadans i se'ls ha de dir per què. Els ciutadans tenen dret a saber-ho i s'ha de dir per què s'ha fet i, per què s'ha fet? Ens ho han dit? No. La contesta que he llegit damunt els diaris és, "ah!, això és un joc i o jugues o no jugues". Per favor, per favor.

Els ciutadans perden les cases i els pisos perquè no poden pagar les hipoteques als bancs, els ciutadans perden la feina, el Govern treu gent al carrer i no explica per què. Els hem d'explicar per què pagam més interessos, necessiten saber-ho, necessiten saber aquest joc, que diu el vicepresident, a què jugues; a aquestes alçades, el Govern ha de parlar de jugues o no jugues? I a què juga doncs el Govern?, a què juga?, a acomiadar gent? Aquests dies ha sortit a la conselleria del Sr. Company, una empresa pública acomiada una persona que ha estat (...), una persona que feia la seva feina, amb una discapacitat, la mateixa setmana que contracten un assessor a vicepresidència. Expliquin per què? Ho explicaran això? Per tant, la boca ha d'estar tancada, Sr. Camps. O tanquen la boca o ho diuen tot, o ho diuen tot.

L'únic que hem aconseguit, per les presses que tenien vostès per amagar no sabem què, és saber aquest què amb un mes de retard, amb un mes de retard, simplement això, i per això nosaltres vàrem insistir fins al darrer moment i per això avui ens abstenem perquè ho sabrem amb un poc de retard, però s'han d'explicar les coses, sí, senyor, no ha de callar, Sr. Camps, no ha de callar, però hauria de dir qualque veritat. I sobretot hauria d'explicar-ho realment qui toca donar la cara de cada una de les coses, perquè si és veritat que no hi ha res a amagar no han de tenir por, els ciutadans ho entenen, s'enfadaran, s'indignaran igual que ho fa vostè quan escolta una cosa que no li agrada, però s'ha de saber, s'ha de saber. No es pot enganar més, no es pot enganar més, i duim no ..., no, que no, des del primer dia, si varen guanyar les eleccions perquè tothom havia de tenir feina, per favor, per favor!

(Remor de veus)

És així, no, no, no tenen una vareta màgica és que pareix que han vengut amb una màquina excavadora per destrossar-ho. Sí, és així. Però hauríem de ser seriosos perquè els ciutadans pateixen, i molt que pateixen, i molt que pateixen. I aquí nosaltres hem posat la mà per realment començar a col·laborar, si ens volen, el que passa és que vostès no ens volen i hi ha molta feina a fer per evitar el patiment dels ciutadans. Però mentre passi més gust de parlar de teatres i de déus que arreglen la comèdia a mitjan camí no anirem bé, no anirem bé.

Jo crec que el Govern si escolta, i hauria d'escoltar, és ben hora de fer un pensament, de dir, la situació és aquesta, de no contar més mentides i dir totes les veritats i asseure's a arreglar els problemes d'aquest món que són molts, perquè vostè ens pot acusar que nosaltres desconèixem la comptabilitat, però a mi em fa la sensació que aquest primer banc el que desconeix és la realitat del carrer, i és ben hora de posar-se les piles.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Senyores i senyors diputats, votam el projecte de llei amb les esmenes incorporades. Votam.

35 vots a favor; 17 en contra, 5 abstencions.

Per tant, es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per poder atendre despeses inajornables amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'exercici 2012.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS